

**FAKULTA PRÁVNICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI**

Posudek oponenta

na diplomovou práci

Filipa Černého

na téma: „Trestný čin vraždy v českém trestním právu“

Předložená diplomová práce se zabývá problematikou trestného činu vraždy, a to především z pohledu české právní úpravy obsažené v trestním zákoníku. Je tedy zřejmé, že se jedná o tzv. klasické téma, které již bylo v minulosti vícekrát zpracováno. Z tohoto pohledu tedy musela volba tématu znamenat pro autora určitou výzvu ke zpracování originálního díla.

Samotné zaměření díla autor vymezuje v úvodu kvalifikační práce, když mimo jiné uvádí:

„Mým záměrem v této práci je podat celistvou teoretickou studii na téma trestný čin vraždy v českém právu, který je upraven v zákoně č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník. Toho chci docílit za použití judikatury, odborné literatury a jiných relevantních pramenů.“

Diplomová práce obsahuje celkem 64 stran vlastní textové části, a to včetně cizojazyčného resumé, jehož zpracování by podle mého názoru zasluhovalo větší pozornost. Dále obsahuje seznam použitých pramenů a seznam použitých zkratk. Z pohledu formálních náležitostí je tedy zřejmé, že dílo splňuje minimální přípustný rozsah vlastního textu, který je stanoven vyhláškou děkana FPR č. 33D/2019, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové a bakalářské práce.

Kvalifikační práce také prošla kontrolou originality vysokoškolské kvalifikační práce, když nebyla zjištěna žádná míra podobnosti s jinými dokumenty.

Z formálních hledisek není zřejmé, zda struktura předložené kvalifikační práce odpovídá schváleným zásadám pro vypracování, neboť tyto elektronická verze diplomové práce neobsahuje. Z obsahu díla vyplývá dobrá schopnost autora pracovat s odbornou (převážně) tuzemskou literaturou a dalšími prameny.

V této souvislosti se autora dotazují, z jakého důvodu zařadil mezi prameny učebnici prof. Jelínka z roku 2010 (Jelínek, J. a kol. Trestní právo hmotné. 2. vyd. Praha: Leges, 2010), když v současné době je již k dispozici 7. aktualizované vydání.

Pokud se týká rozsahu pramenů, k těmto nevznáším žádné zásadní připomínky, byť je zřejmé, že autor opomněl některé zásadní prameny k dílčím tématům, např. Horák, J. Předem uvážená vražda a vražda spáchaná s rozmyslem (část I.). K výkladu ustanovení § 140 odst. 2 trestního zákoníku. Trestní právo. 2009, č. 9; Hořák, J. Předem uvážená vražda a vražda spáchaná s rozmyslem (část II.). K výkladu ustanovení § 140 odst. 2 trestního zákoníku. Trestní právo. 2009, č. 10; v rámci kapitoly druhé pak originální tituly jako Mirička, A. Trestní právo hmotné. Část obecná i zvláštní. Praha : Všehrd, 1934 a Kallab, J. Trestní právo hmotné. Část obecná i zvláštní. Praha : Melantrich, 1935; obě osnovy trestního zákona z roku 1924 a 1936 aj.

Citace provádí autor v souladu s příslušnou normou. Jako vyhovující hodnotím použitý jazyk a větnou skladbu, byť dílo působí povětšinou velmi popisným dojmem.

Diplomová práce je přehledně členěna. Pokud se týká zvolené systematiky, autorovi vytýkám rozsah a způsob zpracování kapitoly druhé, která poněkud neočekávaně počíná zmínkou o Chamurappiho zákoníku a následně se „v čase“ přednáší až do 11. století. Na tomto místě pouze stručně připomínám, že diplomová práce byla zadána na Katedře trestního práva a očekával jsem, že se autor více zaměří na detailní rozbor právní úpravy platné na území tehdejšího Československa, a obou osnov trestního zákona (1924 a 1936), které byt' nebyly nakonec přijaty, jistě představovaly v mnohém inspirací pro soudobé rekodifikační snahy. Prakticky žádnou pozornost také autor nevěnuje osnově trestního zákoníku z roku 2004, která je z pohledu zpracovaného tématu velmi důležitá. Na tomto místě připomínám, že historické výklady by vždy měly být vhodně propojeny s nosnými kapitolami.

Pokud se týká obsahu kvalifikační práce, je zřejmé, že v porovnání s ostatními již obhájenými kvalifikačními pracemi tato nepřináší žádný zásadní přínos.

Z pohledu poněkud obecnějšího výkladu obsaženého v kapitole 3.2. na s. 15 se autora dotazují, zda je § 140 odst. 2 trestního zákoníku možné posoudit jako klasickou kvalifikovanou skutkovou podstatu či nikoliv. Za zcela nedostatečné považuji zpracování problematiky objektu trestného činu vraždy, a to s ohledem na mnohost odborných názorů týkajících se stanovení počátku trestněprávní ochrany lidského života. Autor ostatně tuto problematiku v podstatě vůbec neřeší a pouze popisně odkazuje (byť správně) na komentář prof. Šámala (srov. kapitola 3. 2. 1., s. 16), avšak zde toliko k dílčí problematice porodu provedeného operativně tzv. císařským řezem. Za nevhodný považuji obsah výkladu § 143

trestního zákoníku, neboť (ostatně i jak sám autor správně uvádí) smrt je zde způsobena z nedbalosti a takové jednání nemůže být posouzeno za žádných okolností jako zločin vraždy (srov. výklad obsažený v kapitole 3.9., s. 42 a násl.). Naopak při výkladu (privilegované) skutkové podstaty trestného činu zabití (§ 141 trestního zákoníku) autor zcela opomíjí podat výklad znaku „anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného“ (srov. kapitolu 3.9, s. 42). Zcela musím odmítnout zjednodušující výklad obsažený v kapitole 3.10 nazvané Sankce za trestný čin vraždy, který je nedostatečně zpracován a obsahuje též nevhodné tvrzení, že: *„Zabezpečovací detence je takovým „kompromisem“ mezi ochranným léčením a trestem odnětí svobody. Osobám v zabezpečovací detenci je věnována léčebná péče podobně jako v případě ochranného léčení, mimo to jsou však hlídány i ostrahou“*.

Pokud se týká kapitoly čtvrté nazvané Vražda z pohledu zahraničního práva, očekával jsem, že autor provede rozbor některé zajímavé zahraniční právní úpravy. V úvodu této kapitoly autor uvádí, že také z důvodu „obavy z případné jazykové bariéry“ si zvolil úpravu slovenskou, která je ostatně nejčastější zahraniční právní úpravou, která je studenty zpracovávána. Výběr autora musím jako oponent respektovat, avšak připomínám, že účelem kvalifikační práce je mimo jiné také osvědčit alespoň základní dovednosti s originálními zahraničními prameny právě z důvodu překonávání jazykové bariéry (srov. čl. IV. bod 4. vyhlášky děkana FPR č. 33D/2019, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové a bakalářské práce). Pokud se týká kapitoly páté, její zařazení a zpracování hodnotím kladně. Z obsahu kapitoly šesté (s. 61 a násl.) vyplývá, že se spíše jedná o shrnutí než o závěr. Tato závěrečná kapitola ostatně zcela postrádá vlastní názory autora na platnou právní úpravu a nepřináší též žádné náměty *de lege ferenda*.

V rámci obhajoby diplomové práce si dovoluji očekávat, že autor prokáže svoji výbornou orientaci v předmětné problematice, vyjádří se ke shora vytčeným nedostatkům a objasní, jakým způsobem si představuje naplnění objektivní stránky zločinu vraždy právníčkou osobou. Dále uvede jiný příklad, kdy může být trestný čin vraždy spáchán opomenutím.

V případě zcela přesvědčivého výkonu diplomanta při obhajobě navrhuji diplomovou práci ohodnotit známkou „dobře“. V opačném případě známkou „nevyhověl“.

V Plzni dne 7. 6. 2020

JUDr. Petr Škvain, Ph.D.
oponent diplomové práce